

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 9Csp/92/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817205053
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hvastová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7817205053.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Agnesou Hvastovou, v právnej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., IČO: 50 094 297, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanej: L. Q., F. XX.XX.XXXX, Q. T. G. XXXX/XX, XXX XX S., zastúpená: JUDr. Pavol Kontra, advokát, so sídlom Čučmianska Dlhá 21, 048 01 Rožňava, o zaplatenie 5.589,24 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie o zaplatenie 321,- eur **z a s t a v u j e** .

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi istinu 5.268,24 eur a

- zmluvný úrok vo výške 19,00 % ročne zo sumy 5.589,24 eur od 01.04.2017 do 23.04.2017,
- zmluvný úrok vo výške 19,00 % ročne zo sumy 5.529,24 eur od 24.04.2017 do 25.04.2017,
- zmluvný úrok vo výške 19,00 % ročne zo sumy 5.528,24 eur od 26.04.2017 do 21.05.2017,
- zmluvný úrok vo výške 19,00 % ročne zo sumy 5.468,24 eur od 22.05.2017 do 14.06.2017,
- zmluvný úrok vo výške 19,00 % ročne zo sumy 5.398,24 eur od 15.06.2017 do 16.07.2017,
- zmluvný úrok vo výške 19,00 % ročne zo sumy 5.328,24 eur od 17.07.2017 do 20.08.2017,
- zmluvný úrok vo výške 19,00 % ročne zo sumy 5.268,24 eur od 21.08.2017 do zaplatenia,
- zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5.589,24 eur od 01.04.2017 do 23.04.2017,
- zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5.529,24 eur od 24.04.2017 do 25.04.2017,
- zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5.528,24 eur od 26.04.2017 do 21.05.2017,
- zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5.468,24 eur od 22.05.2017 do 14.06.2017,
- zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5.398,24 eur od 15.06.2017 do 16.07.2017,
- zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5.328,24 eur od 17.07.2017 do 20.08.2017,
- zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5.268,24 eur od 21.08.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Súd žalobu v prevyšujúcej časti ohľadom úrokov z omeškania **z a m i e t a** .

IV. Súd náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) sa podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhal zaplatenia sumy 5.589,24 eur s príslušenstvom špecifikovaným v podanej žalobe, ako aj náhrady trov konania od žalovanej.

2. Návrh na vydanie platobného rozkazu odôvodnil nasledovne:

Dňa 22.02.2011 uzatvorili právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník zmluvu o úvere č. 9329705511. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli okrem iného obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, všeobecné obchodné podmienky a sadzovník poplatkov. Žalovaná svojim podpisom na zmluve potvrdila, že sa s týmito dokumentmi oboznámila a súhlasila s ich obsahom.

Na základe zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 7.000,- eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaná neplnila úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru, žalobca v zmysle § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyhlásil dňa 13.02.2014 úver za predčasne splatný.

Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná časť dlžnej sumy z úveru zaplatila. Jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v aktuálnom stave úveru vyhotoveného z bankového informačného systému. Poslednú čiastkovú úhradu úveru žalovaná vykonala dňa 17.03.2017. Od tohto dňa však žalovaná žiadnu ďalšiu úhradu úveru nevykonala.

Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaná ku dňu 31.03.2017 povinná zaplatiť žalobcovi nasledovné dlžné sumy:

- a) dlžnú istinu vo výške 5.589,24 eur,
  - b) dlžné úroky z istiny do 31.03.2017 vo výške 3.577,05 eur,
  - c) zmluvný úrok vo výške 19,00 % ročne zo sumy 5.589,24 eur od 01.04.2017 do zaplataenia,
  - d) zákonný úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 5.589,24 eur od 01.04.2017 do zaplataenia.
- Celkovú dlžnú sumu žalovaná písomne uznala čo do dôvodu a výšky. Žalobca si voči žalovanej zároveň uplatňuje nárok na náhradu trov konania.

3. Okresný súd Rožňava rozsudkom zo dňa 17.04.2018 žalobu zamietol a priznal žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo strany žalobcu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

4. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie.

5. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 1Co/316/2018 - 126 zo dňa 30.09.2019 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. V odôvodnení uznesenia uviedol, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na nesprávnych právnych záveroch, keď správny hmotnoprávny predpis nesprávne aplikoval na ustálený skutkový stav. Odvolací súd sa so závermi súdu prvej inštancie týkajúcimi sa vyhodnotenia uznania dlhu žalovanou nestotožnil.

Podľa ust. § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Z citovaného zákonného ustanovenia možno vyvodit' charakteristiku tohto hmotnoprávneho inštitútu ako jednostranný písomný a adresný (vo vzťahu k veriteľovi), právny úkon dlžníka zakladajúci vyvrátiteľnú domnienku o existencii dlhu v čase tohto prejavu. Pre platnosť úkonu nie je pritom rozhodujúce, či dlh v čase prejavu skutočne existoval. Zároveň z jeho definície je zrejmé, že nedodržanie písomnej formy tohto právneho úkonu má za následok jeho absolútnu neplatnosť. Z hľadiska obsahových náležitostí je pre platnosť prejavu rozhodujúce, či tento prejav obsahuje:

- označenie oprávnenej osoby (veriteľa)
- označenie povinnej osoby (dlžníka)
- určenie dôvodu dlhu (spravidla jeho právne kvalifikovanie napr. pôžička zo dňa ...)
- uvedenie výšky dlhu
- skutočnosti, z ktorých vyplýva vedomosť (pripravenosť plniť) dlžníka o svojej povinnosti.

Veta druhá tohto ustanovenia upravuje výnimku pre prípad, že uznávaný dlh je premlčaný. V takom prípade má prejav o uznaní dlhu účinky uznania iba vtedy, ak ten, kto dlh uznal o premlčaní vedel. V otázke procesných dôsledkov uznania dlhu súdna prax zaujala názor, že na platné uznanie dlhu je okrem všeobecných náležitostí (§ 34 a nasl. OZ) potrebné, aby sa tento jednostranný právny úkon dlžníka urobil písomnou formou, vyjadril v ňom prísľub zaplataenia dlhu a uviedol dôvod dlhu a jeho výšku. Uznaním dlhu sa takto zakladá vyvrátiteľná právna domnienka o existencii uznaného záväzku v čase uznania. Dôsledkom uznania záväzku je presun dôkaznej povinnosti (dôkazného bremena) z veriteľa na dlžníka,

na ktorom tak je, aby preukázal, že záväzok nevznikol, zanikol alebo bol prevedený na iného. V rovine procesného práva táto domnienka nachádza svoj odraz v zásade, podľa ktorej kým nie je dokázaný opak, platia za preukázanú skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka; obyčajná, hoc i závažná pochybnosť o tom, či existuje skutočnosť, ktorá svedčí ako právna domnienka, teda nestačí na to, aby táto skutočnosť nebola považovaná za preukázanú. Skutočnosť, ktorá svedčí ako vyvrátená právna domnienka nie je predmetom procesného dokazovania a ak nebola v konaní domnienka existencie uznaného záväzku vyvrátená, súd musí mať uvedenú skutočnosť za preukázanú. V konaní teda môžu nastať len dve možné situácie, a to buď platí skutočnosť, ktorá svedčí ako vyvrátená domnienka za preukázanú, alebo vyšiel v konaní najavo jej opak (obsah domnienky bol vyvrátený dôkazom opaku, t.j. dôkaz, že skutočnosť je v konkrétnom prípade práve opačná, než ako ju uvádza domnienka - rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 33Cdo/4237/2011).

Odvolací súd mal za to, že z obsahu listinného dôkazu a to uznania záväzku žalovanou vyplýva, že toto uznanie má náležitosti vyžadované ust. § 558 Občianskeho zákonníka a z jeho obsahu zároveň vyplýva, že žalovaná prejavila svoju vôľu identifikovaný individualizovaný záväzok v celom rozsahu splatiť. Skutočnosť, od ktorej súd prvej inštancie odvodzuje neplatnosť tohto uznania a to, že uznala záväzok na základe príslubu, že iba po jeho uznaní jej bude umožnené splácať zostatok úveru, nepredstavuje nedostatok jej vôle uhradiť záväzok. To, že uvedené uznanie vykonala s poukazom na takýto príslub, predstavuje iba pohnútku a samotná pohnútku nemá vplyv na platnosť vykonaného právneho úkonu a rovnako na ňu nemá vplyv ani prípadný omyl v pohnútku. Odvolací súd sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie v jeho závere o neplatnosti uznania aj s poukazom na výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. Poukazuje v tomto smere na skutočnosť, že uznanie dlhu je jednostranným právnym úkonom dlžníka a jeho súčasťou teda nie je aj konanie druhej strany - veriteľa a pokiaľ teda tento úkon nie je závislý od žiadneho konania tejto strany, teda veriteľa, nemožno považovať ani za aktuálny záver o výkone práva žalobcu ako veriteľa v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ sa totiž veriteľ v takomto právnom úkone žiadnym spôsobom nepodieľa, nemôže sa ani dopustiť výkonu svojho práva v rozpore s dobrými mravmi. S poukazom na skutočnosť, že uznanie predstavuje iba jednostranný právny úkon, nemožno pri hodnotení jeho platnosti aplikovať naň ani zmluvné podmienky dvojstranných právnych úkonov a to spotrebiteľských zmlúv. S poukazom na tieto dôvody možno vyvodiť odôvodnený záver, že uznanie vykonané žalovanou vyvolalo jeden z jeho zákonných následkov a to založenie behu novej premlčacej lehoty podľa ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pre vznik ďalšieho následku platného uznania záväzku a to založenia domnienky trvania dlhu sa vyžaduje v prípade uznania premlčaného nároku vedomosť dlžníka o premlčaní. Keďže žiadna zo strán v konaní netvrdila, že došlo zo strany žalovanej k uznaniu premlčaného záväzku možno konštatovať, že uznanie vyvolalo aj druhú zákonnú domnienku a to, že dlh v čase uznania trval. Toto má za následok prenesenie dôkazného bremena na žalovanú ako dlžníka, aby táto preukázala svoje tvrdenia, že záväzok, ktorý bol predmetom uznania nevznikol, resp. že tento zanikol (prípadne aj sčasti) napr. plnením. S poukazom na založenie zákonnej vyvrátenej domnienky uznaním dlhu nie je preto správny postup súdu prvej inštancie, ktorý bez procesnej aktivity žalovanej zameranej na unesenie jej dôkazného bremena smerujúceho k vyvráteniu zákonnej domnienky sám vykonával dôkazy ohľadne tejto spornej skutočnosti a tieto aj vyhodnotil (závery o chýbajúcich náležitostiach úverovej zmluvy s vyvodením záveru o bezúročnosti a bezodplatnosti).

Vzhľadom na nesprávne právne posúdenie veci odvolací súd zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie opätovne vyhodnotiť jednostranný právny úkon žalovanej a to uznanie dlhu a pri právnych záveroch spravovať sa právnym názorom odvolacieho súdu. Ďalší procesný postup v konaní bude závislý od procesnej aktivity žalovanej a od vyhodnotenia procesnej otázky, či táto na svoje tvrdenia uniesla dôkazné bremeno a vo veci opätovne rozhodnúť.

7. V ďalšom konaní súd sa oboznámil s vyjadreniami strán sporu a obsahom listinných dôkazov predložených stranami sporu v priebehu konania - zmluvou o úvere, obchodnými podmienkami, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzovníkom poplatkov Poštovej banky, výzvou na úhradu dlžnej sumy, dokladom o doručení žalovanej, výzvou na splatenie dlžnej časti úveru, aktuálnym stavom úveru, uznaním dlhu, zmluvou o postúpení pohľadávok číslo 1/2017.

8. Žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 22.01.2020 uviedol, že žalovaná po podaní žaloby vykonala platby na úhradu dlžnej sumy, čím došlo k zníženiu celkovej dlžnej sumy, v dôsledku čoho žalobca čiastočne vzal späť žalobu o zaplatenie 321,- eur, započítanej na istinu úveru.

9. Na pojednávaní dňa 12.02.2020 právny zástupca žalovanej uviedol, že žalovaná sčasti nesúhlasí s vysloveným názorom odvolacieho súdu. Žalovaná už v odpore vznesla námietku premlčania a navrhovala, aby súd posúdil, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkový, ktoré námietky boli prednesené aj na pojednávaní, preto nesúhlasila s tým, že súd bez procesnej aktivity žalovanej zisťoval tieto skutočnosti. Okrem toho uznanie dlhu zo strany žalovanej žalovaná považuje naďalej za absolútne neplatný právny úkon. Pokiaľ by sa súd s tým nestotožnil, navrhoval, aby úver posúdil ako bezúročný a bez poplatkový. Žalovaná súhlasila s čiastočným späťvzatím žaloby o sumu 321,- eur.

10. V zmysle ust. § 290 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

11. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. V prejednávanej veci predmetom konania je spotrebiteľský spor, predmetom ktorého je zaplatenie finančnej sumy z titulu neuhradeného zostatku spotrebiteľského úveru.

13. V zmysle § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

14. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa uzatvorená zmluva o úvere č. 9329705511, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení ku dňu jej uzavretia t. j. 22.02.2011. Vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu, z vykonaného dokazovania, z obsahu písomného uznania dlhu žalovanou, súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Jednostranný právny úkon žalovanej - uznanie dlhu žalovanou súd prvej inštancie v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu vyhodnotil ako platný právny úkon. Nakoľko žalovaná celý žalobcom uplatnený nárok platne uznala, v ďalšom konaní už nebolo dôvodné skúmať, či spotrebiteľská zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je bezúročná a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z. z.

15. Z oznámenia žalobcu vyplýva, že žalovaná po podaní žaloby uhradila dňa 24.04.2017 sumu 60,- eur, dňa 26.04.2017 sumu 1,- eur, dňa 22.05.2017 sumu 60,- eur, dňa 15.06.2017 sumu 70,- eur, dňa 17.07.2017 sumu 70,- eur a dňa 21.08.2017 sumu 60,- eur na úhradu dlžnej sumy, teda uhradila žalobcovi 321,- eur do rozhodnutia súdu, preto súd konanie o zaplatenie 321,- eur v zmysle ust. § 145 ods. 2 CSP zastavil, na základe čiastočného späťvzatia žaloby.

16. Vychádzajúc z platnej a účinnej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, ako aj z obsahu uznania dlhu žalovanou, z obsahu ktorej listiny vyplýva, že predmetom uznania dlhu boli aj zmluvné úroky z istiny vo výške 19 % ročne odo dňa po dni uznania dlhu do zaplatenia, súd žalobe vyhovel aj ohľadom zmluvných úrokov.

17. Žalovaná sa plnením dlhu dostala do omeškania, preto súd ju zaviazal zaplatiť dlžnú sumu s 5 % zákonným úrokom z omeškania ročne v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. v platnom znení. V prevyšujúcej časti ohľadom úrokov z omeškania prevyšujúcich zákonnú výšku úrokov z omeškania súd žalobu zamietol.

18. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ust. § 257 CSP v zmysle ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Žalobca bol v konaní úspešný, avšak na strane žalovanej pretrvávajú predpoklady za akých jej CPP priznalo bezplatné právne zastúpenie. Žalovaná je poberateľkou čiastočného invalidného dôchodku vo výške 143,60 eur mesačne a dávky v hmotnej núdzi v sume 109,90 eur, preto je možné dospieť k záveru, že žalovaná aj naďalej je v hmotnej núdzi, v čom súd vidí dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania zo strany žalovanej v prospech úspešného žalobcu.

Poučenie:

Proti uvedenému rozsudku je prípustné odvolanie v zmysle ust. § 355 a § 356 CSP.

Odvolanie je možné podať v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Rožňava.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.